

**Євген Михайлович КУДРИЦЬКИЙ
(1894-1976)**

“...Ми сиділи в кімнаті Є.М. Кудрицького за величезним письмовим столом, закладеним книгами і рукописами.

Євген Михайлович запалив. Видно було, що він хоче щось сказати і хвилюється. А може, береже в собі чоловік якусь таємницю?

– Ви що-небудь чули про граматику Ужєвича? – раптом запитує.

– Ні, не чув, – одказую.

– Отож... Це пам’ятка української мовознавчої науки середини XVII століття. Це фактично перша граматика української літературної мови XVI – XVII століть. Її склав у 1643 році латинською мовою український студент Паризького університету Іван Ужєвич. Рукопис праці зберігається в Національній бібліотеці Парижа.

Мені стало зрозуміло, чому Євген Михайлович ось уже цілий рік до пізніх ночей просиджує за своїм письмовим столом. Ось-ось вийде друком граматика Ужєвича у перекладі Євгена Михайловича Кудрицького. Книга дуже цікава.

“... Ця пам’ятка матиме тепер велике значення при вивченні не тільки української, а всієї східнослов’янської і взагалі слов’янської граматичної науки, історії мови, а також для підготовки освічених філологічних кадрів. Вона має значення для пізнання минулої історії культури українського народу,” – читаю у передмові до вже готового рукопису.

Євген Михайлович зорить у розчинене вікно.

Перед нами старий сад. Сусіди нарекли його дивним, бо тут нема чепурних алей, викладених різнобарвними камінчиками. Все якесь просте, трохи дикувате і буйне. Росте на волі.”

Борис Янчук. Дивний сад.

“Радянська Житомирщина”,

17 вересня 1967 р.